

Jeg ønsker de arbejdsløse al den Understøttelse, de kan faa med Rimelighed, men maa jeg endnu en Gang paavise det inkonsekvente i Ministerens Standpunkt og i de Partiers Standpunkt, som slutter sig til ham. Som Motivering for dette Forslag bruger man Kronestigningen fra 60 op til 100 og siger: Naar der er en saadan Kronestigning, betyder de Beløb, her er Tale om, i Virkeligheden mere, der kan udrettes mere Arbejde for dem, til Trods for, at de bliver nedsat. Hertil svarer jeg: Meget vel, jeg gaar ind paa Ideen, men saa maa det vel ogsaa gælde for alle de andre Omraader!

Landbrugsministeren (Bording): Hvis der er nogen, som er inkonsekvent, tror jeg, det er det ærede Medlem, thi han kan ikke paavise, at der paa noget Omraade findes en Bevilling til lignende Formaal, som er undtaget. Derimod kan der ikke være nogen som helst Rimelighed i at sammenligne sociale Bevillinger med den, vi her taler om.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Det stillede Ændringsforslag om en ny Affattelse af Lovforslaget (se ovenfor) vedtoges med 36 Stemmer mod 27.

Lovforslagets Tekst, saaledes ændret, og dets Overgang til tredie Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov for Færøerne om Foranstaltninger til Husdyravlens og Husdyrbrugets Fremme m. m.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1471).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredie Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets Paragraffer 1—4 (se Tillæg C. Sp. 423) samt dets Overgang til tredie Behandling vedtoges uden Afstemning.

Man gik derefter til:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Ægtefællers Arveret og uskiftet Bo.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 1469).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Olga Knudsen: Da jeg ikke ser mig i Stand til at stemme for det foreliggende Lovforslag, vil jeg gerne motivere denne min Stilling med ganske faa Ord. Der er ikke noget saa vanskeligt at kæmpe imod som gamle Fordomme, og det har vist sig ved dette Lovforslags Skæbne. Da det blev henvist til et Udvalg i det høje Folketing, glædede jeg mig, fordi jeg tænkte, at den mærkelige Bestemmelse i § 2, som gaar ud paa, at Manden kan, naar der er fælles Livsarvinger, oprette Testamente og derved beskikke Hustruen en Tilsynsværge, var blevet rettet. Men man kunde ikke en Gang tage Hensyn til det beskedne Ønske fra Dansk Kvindesamfund, som henstillede til Udvalget at stille Ægtefællerne lige i saadanne Forhold. Man indsatte rigtignok en lille Bestemmelse som tredie Stykke i § 2, gaaende ud paa, at Hustruen kunde indsætte Tilsynsværge for Manden med Hensyn til den Del af Fællesboet, der var hendes. Det betragter jeg imidlertid som en lille Hævnakt, ikke andet, og jeg synes ikke, den Bestemmelse er meget værd. Og da Lovforslaget i Aar kommer tilbage til det høje Landsting, viser det sig, at heller ikke her kunde man tage Hensyn til den, som jeg igen siger, beskedne Henstilling, ja, man gik endogsaa til at tage tredie Stykke af § 2 ud.

Jeg staar ganske uforstaaende overfor dette Forhold. Der er blevet sagt, at der kan gives Tilfælde, f. Eks. hvis en Mand har en stor Forretning, hvor den overlevende Hustru ikke vil kunne passe Forretningen, og det vil da være heldigst og rigtigst, at hun har en Tilsynsværge. Men hvis det f. Eks. er en stor Købmandsforretning, vil jeg dog aldrig kunne tænke mig den Mulighed, at en dygtig Handelsmand vilde lade Tilsynsværge og Forretningsfører være forenet i samme Person. Jeg kan slet ikke tænke mig den Mulighed, da vedkommende derved i Virkeligheden vilde faa for stor Magt over den Formue, han er sat til at forvalte. Og jeg synes, man faar en Følelse af, at Lov-